

NEMURITORII

Ing. Casian Balabasciuc
Șeful Ocolului silvic Moldovița

La marginea poienii, sub cerul printre stelele căruia se risipesc scânteile focului, voinicii își pândesc tăcerea. Luminile jucăușe, aruncate de flăcările stăruitoare, alungă la răstimpuri întunericul de pe chipurile imobile și încruntate. Fârtații, la fel de gânditori, privesc măcinați de griji la bucata de slană care sfârâie ademenitoare deasupra vetrei.

- Iuuu ! Cuțit, cuțit, cuțit ! De trei ori te-am ascuțit / Pe o tociță de fier / Să-1 jupoi pe braconier, măăă !

Răcnetul țâșnit viguros din gâtlejul celui mai scund îi făcu pe ceilalți să tresară înfiorați. Câțiva își duseră mâinile la cingătoare, dar numaidecât își reprimară gesturile socotindu-le inutile.

- Taci, mă! Vrei să te audă potera ? Te înhață una-două pentru tulburarea liniștii publice, îl dojeni pe cel ce strigase haiducul cu probleme de personal.

Cel interpelat ridică plictisit din umeri:

- Păi altfel eu cum să-1 sperii pe braconier, că pe el nu-1 înhață ?!

- Nu-1 înhață pentru că braconierul nu tulbură liniștea publică...

- Da! Dar cu liniștea pădurii cum rămâne? se încăpățânează haiducul cu probleme de vânătoare.

- Ei, îl mai înhață din când în când, încercă să-1 tempereze haiducul cu probleme de fond forestier.

- Și imediat îi dă drumul, se enervă celălalt.

- Păi pentru asta nu este lege ... Sau este ... Adică ... Mă rog ... Uite ce e, nu mă mai încurca și tu, fârtate. Una este liniștea publică și alta liniștea pădurii. Încă nu ți-a intrat democrația în cap ?!

Slana sfârâi scurt deasupra jeraticului și toți tăcură câteva clipe.

- Mă, eu una o știu, că de când a fost pădurea codru și viceversa, la noi s-au oploșit în ea tot soiul de lotri, că doară se știe că-i codrul frate cu românul, se supără mai abtitor haiducul cu probleme de vânătoare. Și apoi, legea, câtă o fi ea, s-a oprit mereu la marginea pădurii. Dincolo de lizieră e musai nevoie de doi martori. Că dacă nu-s martori, nu, poate fi lege, degeaba umblăm să facem noi dreptate: Dreptatea fără lege s-a numit din moși-strămoși haiducie !

- Ai, mă, răbdare ! Se votează până la urmă și CODUL SILVIC, cercă să-1 liniștească haiducul cu probleme de protecție.

- Când, mă, când ? De când îl tot analizează ba unii, ba alții, mi s-a indexat leafa de vreo șapte ori și tot mai sărac am rămas de fiecare dată. Până și codul ăla al lui Hammurabi a fost

descifrat mai repede decât l-au citit aleșii pe al nostru. Până ce l-or vota, naiba știe dacă a mai rămâne pădure. Tu de Forum Maritime nu ai auzit, hai ?

- Mă, ai grijă, ți-am zis că te-o auzi careva și-mi dai pe urmă de lucru, se văită haiducul cu probleme de personal. Ai răbdare, că abia s-a rezolvat și problema aceea urgentă cu drepturile bărbaților bărbătoși. Poate se iau în ordinea importanței.

- Mă, eu știu că românului i-a plăcut de când e el pădurea ...

- De asta mi-e și mie frică, sări haiducul cu probleme de proiecție.

- Ia nu mă întrerupe ! Haiducii neam de neamul lor nu s-au speriat de timpuri ..., vru să continue haiducul cu probleme juridice.

- Da' ce, astea-s timpuri ? murmură haiducul cu probleme de protecție. Scoate, mă, slana de pe foc, se oțără haiducul cu probleme de investiții. Gata, ajunge pentru azi ! Să ne mai rămână de mirosit ceva și mâine, fraților ! Fiți economi !

Noaptea se adâncea din țării către tăciunii dogorători ce luminau slab fețele îngrijorate ale fărtașilor. Timpul se scurgea leneș și stăruitor, cu resemnarea drumețului ce mai are de mers cale lungă.

- Hm, zise într-un târziu, așa, ca să mai spargă liniștea, haiducul al șaptelea ...